

३१.] प्रयोगः । किम्भूतोऽग्निः सवित्रा देवेन प्रेरकेण परमेश्वरेण सह सज्जः । जुषी प्रीतिसेवनयोः । जोषणं जूः समाना जूः प्रीतिर्यस्यासौ सज्जः । तथा इन्द्रवत्या रात्र्या इन्द्रेण देवेनोपेतया रात्रिदेवतया सज्जः समानप्रीतिः । तथा जुषाणोऽस्मासु प्रीतियुक्तः । य उक्तगुणवानग्निर्देवस्तस्मै स्वाहा हूयमानमिदं द्रव्यं दत्तम् । प्रातः सूर्य उच्यते । अग्निमन्त्रवदयं सूर्यमन्त्रो व्याख्येयः । पूर्वार्धे रात्रिदेवतायाः स्थाने उपोदेवता योजनीया ॥ १० ॥

IV. उपप्रयत्तोऽअधरं मन्त्रं वोचेमाग्नये ।

अरिऽअस्मे च शृण्वते ॥ ११ ॥

का° [४. १२. १-३.] सायमाहुत्याऽहुतायां यज्ञयानोऽग्नी उपतिष्ठते वात्सप्रेण न वा तिस्रस्त्रिरुपप्रयत्तो [११.] अस्य प्रत्नां [१६.] परि ते [३६.] चित्रावसविति [१८b.] चेति । आहुवनीयगार्हपत्यावग्नी उपप्रयत्तो अधरमित्यारभ्य सुपोषः पोषैरित्यन्तं [३७a.] बृहदुपस्थानं देवदृष्टं । तत्राग्नये द्वे अग्नेयौ गायत्र्यौ क्रमेण गोतमवित्रपाभ्यामपि दृष्टे ॥ आहुवनीयोपस्थानमन्त्रा आदौ । वयमनुष्ठातारोऽग्नयेऽग्न्यर्थं मन्त्रं मननेन त्राणकरं शब्दसमूहं वोचेम । उच्याम । किम्भूता वयम् । अधरं यज्ञमुपप्रयत्तः उपगहन्तः । किम्भूतायाग्नये अरि द्वे अस्मे अस्माकं समीपे इति शेषः शृण्वते द्वे समीपे चास्मदीयं वाक्यं श्रोतुमुद्युक्ताय ॥ वोचेमेति वक्तेराशीर्लिङि परस्मैपदोत्तमबहुवचने परे लिङ्गाशिष्यङिति [पा° ३. १. ८६.] अङ् । यासुह् अतो येयः [पा° ७. २. ८०.] वच उम् [पा° ७. ४. २०.] हृन्दस्युभययेति [पा° ३. ४. ११७.] सार्वधातुकत्वालिङः सलोपोऽनल्यस्येति [पा° ७. २. ७९.] सलोपः । यलोपः । वोचेम ॥ अस्मे सुपां सुलुगिति [पा° ७. १. ३९.] शेअदिश आतः ॥ ११ ॥

अग्निर्मूर्धा दिवः ककुत्पतिः पृथिव्या अयम् ।

अपाऽरेतांसि जिन्वति ॥ १२ ॥

अयमग्निः अपां रेतांसि जिन्वति युलोकादृष्टिद्वयेण पतन्तीनामपां रेतांसि साराणि व्रीहियवादिद्वयेण परिणतानि जिन्वति । जिन्वतिः प्रीतिकर्मा प्रीणय-